

ИИЦ НОВА СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО

(Curriculum vitae)

Нова српска политичка мисао је покренута као први и за сада једини специјализовани стручни часопис за политикологију у Србији, који је, средином 90-тих, у најнеповољнијим могућим околностима ратног окружења покренула група независних интелектуалаца млађе (сада већ средње!) генерације. Свесно се одричући безбедне академске заветрине у виду "чисте" и аполитичке теорије, при том, дубоко незадовољни стањем у друштву и могућностима непосредног политичког деловања, они су се определили за заобилазнији, дужи, али потенцијално, чини се, перспективнији пут политичкотеоријске едукације и просвећивања. Као што већ сам назив сугерише, од самог почетка, "нова српска политичка мисао" представљала је, заправо, један шири друштвени и политички пројект, док је истоимени часопис био само његов - највидљивији - материјални аспект. Другим речима, радило се о томе да се изнађе и јавно демонстрира теоријско-политичка алтернатива увелико анахроној, "старој" српској политичкој мисли, оптерећеној ксенофобијом, мапама и границама, на коју се Милошевићев режим претежно ослањао, али, истовремено, уз један, надамо се, неконтроверзан патриотски ангажман, који нити може нити жели да игнорише специфичности, интересе и потребе сопствене средине и нације.

У до апсурда поремећеној интелектуалној и политичкој клими Србије деведесетих година овај приступ деловао је као право чудо. Српска интелектуално-политичка елита била је дубоко ушанчена у своје концептуалне ровове, са "својим" истинама, "својим" трибинама, публикацијама и "пријатељима из иностранства", видећи код оних других само примитивизам и ратне зочине, односно, дегенерацију и националну издају. Не желећи да такво стање призна као неизбежност и неку врсту српског (балканског)

усуда, Уредништво је, заједно са све ширим кругом својих сарадника, било принуђено да води борбу на два фронта, непрестано се, како то већ бива, излажући оптужбама са обе стране да, заправо, само перфидније, ради за "оне друге". Не базирујући се превише на те примедбе, а свесна увелико донкихотске, да не кажемо, сизифовске природе намераваног подухвата, група аутора окупљених око (Н)СПМ-а настојала је да своју "нову" српску политичку мисао што аутентичније заснује на тај начин што ће реафирмисати затомљене, али нипошто безначајне модернизацијске (како либералне, тако и умерено конзервативне и социјалдемократске) сегменте властите политичкотеоријске традиције.

Активности

1. Хронолошки прва и иницијална активност Центра тиче се уређивања и издавања часописа "Нова српска политичка мисао", јединог специјализованог часописа за политичку теорију и друштвена истраживања у Србији. Часопис има главног уредника, шесточлану редакцију, као и многобројне сараднике у земљи и иностранству. Осим тога, часопис има и своје засебно електронско издање (www.nspm.rs)

), које се, за разлику од штампане верзије, непосредније бави конкретним друштвеним проблемима и актуелним политичким дебатама.

2. У тесној вези са првом јесте и специјализована издавачка активност везана за подручје политичке теорије и социополитичких феномена. У оквиру овог круга делатности НСПМ је покренуо две едиције – Политичка мисао и Политички живот – у нутар којих је до сада, самостално или у кооперацији, објављено по неколико запажених наслова (Карл Попер, Џон Ролс, Хана Арент, Душан Кеџмановић, Слободан Антонић, Слободан Миладиновић, Ћорђе Вукадиновић...)

, као и неколико тематских зборника (Универзитет у Србији, Етнички и полни стереотипи, Антисемитизам, Свет после 11. септембра, Војвођанско питање, Црква и држава итд).

3. Трећи крак активности и трећи сегмент организационе схеме Центра тиче се организације и реализације различитих истраживачких пројеката, са циљем промоције (путем трибина, округлих столова, самосталних јавних наступа) модернизацијских вредности, развоја демократских институција, толеранције, људских

права, позитивне традиције и националне културе.

4. Четврти вид делатности Центра представља аналитичко и политичко-едукативно деловање чланова Центра и његових сарадника унутар структура српског и экс-југословенског медијског и политичког простора. При томе се, уз подразумевану ауторску аутономију, инсистира да се ови аналитички ставови крећу у оквирима стратешких опредељења “нове српске политичке мисли”.

До сада је објављено двадесет свезака (Нове) Српске политичке мисли, обима између 250 и 420 страна, од којих се део бави рецентним темама светске политичке теорије, а део је посвећен овдашњим, српским друштвеним и политичким проблемима. У њима су, између осталог, обрађени следећи темати:

1. САВРЕМЕНЕ ПОЛИТИЧКЕ ТЕОРИЈЕ
2. ОБЛИЦИ ЛИЧНЕ ВЛАСТИ У СРБИЈИ У XX ВЕКУ
3. СРБИЈА И ЕВРОПА
4. КОМУНИКАТИВНА ТЕОРИЈА ЈИРГЕНА ХАБЕРМАСА
5. СРБИЈА ДАНАС
6. САВРЕМЕНЕ ТЕОРИЈЕ ДРЖАВЕ
7. НАЦИЈА: ИДЕНТИТЕТ И РАЗЛИКА

8. ЛЕВИЦА И ДЕСНИЦА У СРБИЈИ

9. ПОЛИТИЧКИ ЛИБЕРАЛИЗАМ ЏОНА РОЛСА

10. ЕТНИЧКИ СТЕРЕОТИПИ

11. КОСОВО

12. ОДГОВОРНОСТ

13. ГЛОБАЛИЗАЦИЈА

14. МУЛТИКУЛТУРАЛИЗАМ

15. ИЗБОРИ

16. РОБЕРТ НОЗИК И РОЛАНД ДВОРКИН

17. ДЕСНА СРБИЈА

18. КАРЛ ШМИТ

19. МОЋ

20. ТЕРОРИЗАМ

21. СУВЕРЕНИТЕТ

Поред ових темата сваки број Часописа садржи сталне рубрике: Истраживања, Огледи, Преводи, Политичка традиција, Осврти и прикази и Сучељавања.

Осим тога, припремљено је и осам **"посебних издања"** Часописа посвећених актуелним политичким темама:

1. УНИВЕРЗИТЕТ У СРБИЈИ

2. СРБИЈА И НАТО I и II

3. СРБИЈА ПОСЛЕ МИЛОШЕВИЋА

4. АНТИСЕМИТИЗАМ

5. ПОЛНИ СТЕРЕОТИПИ

6. ЕТНИЧКИ СТЕРЕОТИПИ

7. СВЕТ ПОСЛЕ 11. СЕПТЕМБРА

8. ВОЈВОЂАНСКО ПИТАЊЕ

9. ЦРКВА И ДРЖАВА

10. КУЛТУРНА ПОЛИТИКА У СРБИЈИ

У оквиру ИИЦ Нова српска политичка мисао покренута је едиција Библиотека Политички живот у којој су објављени следећи наслови:

1. Слободан Антонић, Србобран Бранковић, Милутин Џиновић *Случај тројице*
2. Марио Брудар *Нада, обмана, слом*
3. Милош Кнежевић *Подељена моћ*
4. Душан Кецмановић *Национални идентитет: Разм(ј)ере злоупотребе*
5. Слободан Антонић *Гутање жаба*
6. Игор Ивановић *Култура и идентитет*

7. Ђорђе Вукадиновић Од немила до недрага
8. Драган Петровић Савремени свет 2006-2008.
9. Слободан Миладиновић Друштво у раскораку
10. Ђорђе Вукадиновић Између две ватре